

себе си. Всѣка мисълъ, всѣко чувство, всѣко желание иматъ опредѣлено мѣсто. Измѣните ли мѣстата имъ, турите ли ги по-близо или по-далечъ, отколкото трѣбва, вие нарушавате естествения ходъ на нѣщата. Временно можете да ги приближите къмъ себе си, докато ги изучите. После ще ги поставите на мѣстата имъ. Не постѣпвате ли така, вие сами си създавате противоречия.

Следователно, да възприемете една мисълъ, това значи, да я проучите, обработите и следъ това да я поставите на нейното мѣсто. Да проявите едно желание, това значи, да изучите неговия характеръ и произходъ, да го облагородите и да го поставите на мѣстото му. Да направите една добра постѣпка, това значи, да реализирате единъ плодъ, който да съдържа обработената мисълъ и облагороденото желание и следъ това да я поставите на пѣтя, който природата ѝ опредѣлила. Да поставяшъ всѣко нѣщо на своето мѣсто, това значи, да си разрешилъ правилно една отъ труднитѣ задачи на живота. Това е задача на възпитанието и на самовъзпитанието. Казваме въз-питание. Думата „питание“ започва съ буквата „П“ — узрѣлъ плодъ, който е готовъ вече да падне на земята. Буквата „Т“ показва, че, за да узрѣе плодътъ, човѣкъ трѣбва да мине презъ известни противодействия. Буквата „А“ означава бременностъ. Значи, който се храни, т. е. възприема, трѣбва да израсте, да цъвне, да завърже и да узрѣе. За да мине презъ